

ligere blev befordret af vore Baner, nu bliver befordret langs med vore Veje. Denne Udvikling har ikke blot medført, at Færdselen er steget meget betydeligt paa Vejene og paa Gaderne, men tillige, at Færdselen paa vore Veje nu foregaar med meget forskellig Hurtighed og under Udfoldelse af meget forskellig Kraftudvikling. Vi har jo endnu enkelte, der gaar — jeg indrømmer, at de bliver færre og færre —, og jeg er ogsaa klar over, at der i vor Tid ikke gaas lange Strækninger; men der er dog gaaende. Og der er Hestekøretøjer af forskellig Størrelse, lige fra svære Mælke- og Bryggervogne ned til lette Køretøjer. Der er Personautomobiler, der farer frem paa Vejene med den tilladte Hastighed af de 45 km i Timen, og det kan hændes, hvis en Chauffør sidder i egne Tanker, at Farten endda gaar ud over de 45 km i Timen. Og saa har vi de mægtige Lastautomobiler med de mange Tons, og endelig har vi Cyklerne, der snor sig ind mellem det hele. Det er derfor let forstaaeligt, at det kan være nødvendigt for Lovgivningsmagten nu at beskæftige sig med en Færdselslov, og jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han har taget Hensyn til de Henstillinger, der fra forskellige Sider er kommet, og har forsøgt at skabe en Færdselslov, som kan gælde for hele Danmark. Ogsaa efter Vedtagelsen af en saadan Lov bliver det nødvendigt at have Politivedtægter, men vi opnaar dog ved en saadan Lov at faa ensartede almindelige Regler, der gælder for hele Landet, og det vil jeg anse for et meget stort Gode.

Jeg forstaaer Forslaget saaledes, at alle Færdselsbestemmelserne i det foreliggende Lovforslag kun vedrører Hestekøretøjer, ridende, Cyklister og gaaende, hvorimod alle de Færdselsbestemmelser, der vedrører Motorøretøjerne, fremdeles skal blive i Motorloven. Jeg vilde meget have ønsket, om den højtærede Justitsminister var gaaet til at udskille hele det Afsnit i Motorloven, der angaar Kørsel paa Gader og Veje, altsaa §§ 20—31, og havde indført dem i denne Færdselslov, saaledes at vi havde haft alt, hvad der vedrører Færdselen, i een Lov; det er altid rart at have de ensartede Regler samlet i een bestemt Lov, men nu faar vi, naar denne Færdselslov bliver vedtaget, Færdselsreglerne i to forskellige Love. Til Gengæld kunde maaske Lovforslagets § 19 passende have været overført til Automobilloven; det er jo et specielt Forhold, der behandles i § 19, som kun tager Sigte paa Automobilene, og som ikke har noget med den almindelige Færdsel at gøre.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til enkelte af Paragrafferne. Enkelte af Ordførerne har gennemgaaet samtlige Paragraffer, andre kun de vigtigste, jeg skal nøjes med at omtale de Paragraffer, som jeg mener bør ændres. § 3 bestemmer, at Fodgængere, der færdes udenfor Fortove, Gangstier eller lignende, som er forbeholdt gaaende, skal vige til Side for kørende, ridende og cyklende. Det ærede Medlem Hr. Ulrich gik meget stærkt imod denne Bestemmelse og mod hele denne Paragraf. Jeg tror ikke, det er rigtigt at gaa saa stærkt imod den, som det ærede Medlem gjorde. Det, der er Fejlen, er efter min Mening, at det er en almindelig Regel, som skal gælde baade for By og Land, Regelen vil virke uheldigt paa de Strækninger, hvor der ikke findes Fortove eller Gangstier. Gaaende skal efter min Mening have samme Ret som andre, der færdes, paa de Veje, hvor der ikke findes særlige Stier til deres Benyttelse; men paa Gader og Veje, hvor der er bestemte Afsnit, hvor de gaaende har Eneret, kan jeg godt gaa med til en Bestemmelse som den, her er givet: at de paa andre Steder af Vejene, som er forbeholdt kørende, ridende eller cyklende, skal vige til Side. Men, som almindelig Bestemmelse, som skal gælde baade for By og for Land, er Paragraffen, som sagt, ikke heldig.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning til § 6, som forbyder de forskellige kørende at passere forbi andre kørende i Gade- og Vejkryds. Jeg tror, at der her mangler „Vejsving“. Det er min Erfaring, at det særlig er farligt at køre udenom andre forudgaaende Køretøjer i Vejsving, særlig i de Vejsving, der svinger til højre; hvis Vejen er usigtbar, vil det, hvis der kommer et modgaaende Køretøj, uvægerligt ende med, at den, der forsøger at køre forbi et forudgaaende, tårner sammen med det modgaaende Køretøj. Jeg vil derfor tro, at det er rigtigt at udvide Forbudet til ogsaa at gælde Vejsving.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund ønskede §§ 7 og 8 sammenarbejdet til een Paragraf. Det Ønske kan jeg fuldt ud tiltræde.

Spørgsmaalet om Lygtetvang for Hestekøretøjer var et af de store Stridsspørgsmaal ved Behandlingen af Motorloven. Jeg erkender, at den Form, Bestemmelsen om Lygtetvang til sidst fik i Motorloven, var af en saadan Beskaffenhed, at hele Lygtetvungen nærmest blev illusorisk; men til Gengæld mener jeg ganske vist, at en saadan Skærpelse af Lygtetvungen som den, der nu foreslaas her i § 12, er for gennemgribende. Saaledes som Bestemmelsen her er formet